Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

adiudiciū pflagella securū reddas. Qd tamen in
telligi & alit pot. Hā plerūq; uir iustus flagella
ad pbationē pcipit. & uita sua suptilissima inqui
sitione discutiens. quāuis se peccatorē & sentiat &
fateat. p qua tam specialit culpa pcutit minime
cognoscit. atq; eo magis in pcussione trepidat quo
causas sue pcussionis ignorat. petit ut semetipsū
sibi iudex indicet. quatenus qd ille animaduer
ndo pcutit. hoc in se flendo & ipse castiget. Sed
nāq; equissimus iudex iniuste quēpiam nullōm af
fligit. et magno metu concutit. quia & dolet inu
bere & deprehendere in se pferre ñ ualet qd deploret.
Vnde & adhuc subdit. Hū quid bonū tibi uidet si calū
nieris & oppmas pauperem opus manuū tuarū. & con
siliū impioq; adiuues. Hoc nimirū sic pinterrogationē
dr: ut neget. Ac si apte diceret. Tu qui summe bon
es. nouī quia bonū ñ estimas ut pauperem pcalūni
am pmas. Et scio q quia ñ e iniustū qd patior. & ea
magis doleo. quo causas iniusticie ignoro. Hoc ta
ntū uero qd ñ ait. & oppmas innocentē si pauperem.
Qui enī districtioni iudicis nequaquā innocentia
si paupertatē suā subiecit. ñ iā de uita audaciā ar
ripit si quā se infirmū espiciat ostendit ubi & egrue
subiungit. opus manuū tuarū. Ac si apte dicat.
Impie oppmere ñ potes. quē te fecisse gratuito
recordaris. Bene autē subdit. & consiliū impioq;
adiuues. Quos nāq; hoc loco impios ñ malignos
spe uocatur: Qui cū ipsi ad uitā redire nequeunt